

Ο ΣΚΟΠΟΣ ΤΗΣ ΕΝΣΑΡΚΩΣΗΣ ΜΟΥ

Επιστολή που έστειλε ο Σάι Μπάμπα στον αδελφό του,
στις 25 Μαΐου 1947

Αγαπημένε μου,

Ελαβα την επιστολή που μου έγραψες. Πίσω από μια πλημμύρα αφοσίωσης και στοργής διέκρινα συγκαλυμμένα συναισθήματα ανησυχίας και αμφιβολίας.

Πρέπει να σου πω ότι είναι αδύνατο να βυθομετρήσεις τις καρδιές των ανθρώπων και να κατανοήσεις ποιοι είναι φωτισμένοι, γιόγκι, ασκητές, άγιοι ή σοφοί. Οι άνθρωποι είναι προικισμένοι με μια μεγάλη ποικιλία χαρακτηριστικών και ψυχολογικών διαθέσεων. Ο καθένας κρίνει από τη δική του οπτική γωνία, μιλάει και συζητάει κάτω από το πρίσμα της δικής του φύσης. Εμείς όμως πρέπει να παραμείνουμε σταθεροί στο δικό μας μονοπάτι, στη δική μας κρίση, στη δική μας απόφαση, χωρίς να επηρεαζόμαστε από τα λόγια των πολλών. Όπως λέει η παροιμία, μόνο το δέντρο που είναι φορτωμένο με καρπούς δέχεται τις πέτρες των περαστικών.

Οι καλοί προκαλούν πάντα τα συκοφαντικά σχόλια των κακών, ενώ οι κακοί προκαλούν πάντα τους καλούς να κάνουν περισσότερο καλό. Αυτή είναι η φύση του κόσμου τούτου. Αν δεν συνέβαιναν έτσι τα πράγματα, θα ήταν απορίας άξιο.

Τους ανθρώπους πρέπει να τους οικτρίζει κανείς, παρά να τους καταδικάζει. Δεν γνωρίζουν και δεν έχουν την υπομονή να κρίνουν σωστά. Είναι τόσο γεμάτοι από πόθο, θυμό και έπαρση, που δεν μπορούν να δουν τα πράγματα καθαρά και να τα γνωρίσουν σε βάθος. Έτσι λοιπόν γράφουν ό,τι τους αρέσει. Αν γνώριζαν την αλήθεια, δεν θα μιλούσαν ούτε θα έγραφαν μ' αυτό τον τρόπο. Γι' αυτό κι εμείς δεν πρέπει να δίνουμε σημασία σε παρόμοια σχόλια και να τα λαμβάνουμε σοβαρά υπόψη, όπως προφανώς κάνεις εσύ. Η Αλήθεια θα θριαμβεύσει σίγουρα κάποια μέρα. Η αναλήθεια δεν θα μπορέσει ποτέ να την υποσκελίσει. Μερικές φορές, η αναλήθεια μοιάζει να υπερνικά την Αλήθεια, αλλά τελικά η Αλήθεια πάντα θριαμβεύει.

Δεν είναι στον χαρακτήρα των μεγάλων ψυχών (*Μαχάτμα*) να υπερηφανεύονται όταν οι άνθρωποι τους επαινούν ή να αποθαρρύνονται όταν τους χλευάζουν. Κανένα ιερό κείμενο δεν μπορεί να θεσπίσει κανόνες για τις μεγάλες ψυχές ή να καθορίσει τη συμπεριφορά και τη στάση που πρέπει να υιοθετήσουν σε διάφορες περιστάσεις. Οι ίδιοι γνωρίζουν το μονοπάτι που πρέπει να βαδίσουν. Η σοφία τους ρυθμίζει τις πράξεις τους ώστε να είναι αγνές και ιερές. Η πίστη στον ανώτερο εαυτό τους και

η ανιδιοτελής δράση τους είναι δύο από τα κύρια χαρακτηριστικά τους. Φροντίζουν πάντα να προωθούν την ευημερία των πιστών και να τους αποδίδουν τους καρπούς των πράξεών τους. Γιατί λοιπόν να αμφιβάλλεις και ν' ανησυχείς όταν κι εγώ κάνω αυτό ακριβώς; Σε τελική ανάλυση, ο έπαινος και η μομφή του κόσμου δεν αγγίζουν τον *Άτμα*, τον πραγματικό Εαυτό του ανθρώπου. Μπορούν ν' αγγίζουν μόνο την εξωτερική υλική μορφή του.

Έχω να επιτελέσω ένα Έργο: να προστατέψω ολόκληρη την ανθρωπότητα και να εξασφαλίσω μια ζωή πλήρη ευδαιμονίας για όλους. Έχω πάρει έναν Όρκο: να οδηγήσω ξανά στην αρετή όλους εκείνους που έχουν ξεφύγει από το σωστό μονοπάτι και να τους σώσω. Είμαι προσηλωμένος σε μια Εργασία που αγαπώ: να απαλλάξω τους φτωχούς από τα βάσανα και να τους δώσω αυτά που στερούνται. Έχω έναν πολύ καλό λόγο να είμαι υπερήφανος, διότι φροντίζω όλους όσους με αγαπούν και με λατρεύουν. Έχω τον δικό μου ορισμό για την Αφοσίωση. Προσδοκώ από όλους εκείνους που μου είναι αφοσιωμένοι, να συμπεριφέρονται με το ίδιο ψυχικό σθένος στη χαρά και τη θλίψη, στο κέρδος και την απώλεια. Αυτό σημαίνει ότι δεν θα εγκαταλείψω ποτέ αυτούς που είναι αφοσιωμένοι σ' εμένα. Αφού λοιπόν είμαι απασχολημένος κατ' αυτό τον τρόπο με ένα τέτοιο ευεργετικό έργο, πώς μπορεί ν' αμαυρωθεί ποτέ το όνομά μου, όπως φοβάσαι ότι θα συμβεί; Θα σε συμβούλευα να μη λαμβάνεις σοβαρά υπόψη σου τέτοιες ανόητες συζητήσεις. Οι μεγάλες ψυχές δεν αποκτούν μεγαλείο επειδή κάποιος τους αποκαλούν με αυτό το όνομα, ούτε χάνουν την αξία τους όταν κάποιος τους χαρακτηρίσει αρνητικά. Από τον έπαινο και τη μομφή επηρεάζονται μόνο οι ποταποί, εκείνοι που ενώ απολαμβάνουν το όπιο και την ινδική κάνναβη, ισχυρίζονται ότι είναι απaráμιλλοι *γιόγκι*: εκείνοι που παραθέτουν κείμενα από τις Γραφές για να δικαιολογούν τη λαιμαργία και την υπεροψία τους: οι επιφανειακοί μελετητές που αγαλλιάζουν με τις σοφιστείες και την ανούσια επιχειρηματολογία τους.

Σίγουρα θα έχεις διαβάσει ιστορίες από τη ζωή των αγίων και των σοφών. Θα πρέπει να πρόσεξες πόσες κακοήθειες και κατηγορίες έχουν εκτοξευτεί εναντίον τους. Αυτή είναι η μοίρα των μεγάλων ψυχών, παντού και πάντα. Γιατί λοιπόν να σ' ενοχλούν τόσο πολύ αυτά που ακούς; Για πόσον καιρό θα συνεχίζουν έτσι; Η αλήθεια θα θριαμβεύσει σύντομα.

Δεν θα εγκαταλείψω την αποστολή μου ούτε τον σκοπό μου. Γνωρίζω καλά ότι θα τα εκπληρώσω. Αντιμετωπίζω τον έπαινο ή τη μομφή, τα εγκώμια ή τις κατηγορίες, με την ίδια αταραξία. Εσωτερικά παραμένω ατάραχος, παρόλο που στο εξωτερικό επίπεδο ενεργώ. Μιλώ και κινούμαι για χάρη αυτού του κόσμου και για να αναγγείλω τον ερχομό μου. Στην πραγματικότητα δεν έχω προσκόλληση ούτε σε αυτά.

Δεν ανήκω πουθενά. Δεν είμαι προσκολλημένος σε κανένα όνομα. Για μένα δεν υπάρχει “δικό μου” και “δικό σου”. Με οποιοδήποτε όνομα κι αν με καλέσουν απαντώ και πηγαίνω οπουδήποτε με καλούν. Αυτή είναι η πρώτη υπόσχεσή μου, την οποία δεν είχα αποκαλύψει σε κανέναν μέχρι σήμερα. Για μένα ο κόσμος δεν είναι παρά μια μακρινή διάσταση· δεν έχω καμία προσκόλληση· ενεργώ και κινούμαι μόνο για χάρη της ανθρωπότητας. Κανείς δεν μπορεί να κατανοήσει το μεγαλείο μου, όποιος και αν είναι, όποια και αν είναι η μέθοδος της έρευνάς του, όσο πολύ κι αν προσπαθήσει. Θα είσαι μάρτυρας αυτού του Μεγαλείου στα προσεχή χρόνια. Οι πιστοί πρέπει να έχουν υπομονή και εγκαρτέρηση.

Δεν με απασχολεί ούτε ανυπομονώ να γίνουν γνωστά αυτά που γράφω. Ούτε τα γράφω επειδή νιώθω κάποια ανάγκη. Τα έγραψα μόνο επειδή αισθάνθηκα ότι θα στενοχωριόσουν αν δεν σου απαντούσα.

Δικός σου, Μπάμπα